

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 48.140/3
VAN 11 MEI 2010

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 19 april 2010 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van diverse besluiten inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot wijziging van een aantal besluiten van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op de infrastructuur in de sector van de persoonsgebonden aangelegenheden.

Sommige bepalingen zijn inhoudelijk van aard; zo bepalingen strekkende tot aanpassing van de subsidiabele oppervlakte van de woonzorgcentra en de centra voor kortverblijf (artikel 1), bepalingen tot wijziging van de procedure tot subsidiëring (artikelen 4 en 8) en een bepaling tot vaststelling van de maximale subsidiabele kostprijs in geval van prioritaire investeringen in het raam van de regeling van de alternatieve investeringswaarborg verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) (artikel 6).

In andere bepalingen wordt rekening gehouden met de invoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 tot vaststelling van de investeringssubsidie en de bouwtechnische en bouwfysische normen voor de voorzieningen voor personen met een handicap (artikelen 5, 1/, 7, 1/ en 2/, en 9). Voorts wordt de Europese Investeringsbank voortaan beschouwd als mogelijke financier (artikelen 3, 5, 2/, 7, 3/, en 10). Tenslotte wordt een materiële vergissing in een indexformules rechtgezet (artikelen 2 en 12, 2/), en in een verwijzing (artikel 12, 1/), of wordt beoogd een bestaande regel te verduidelijken (artikel 11).

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 6, § 1, 7bis, § 1, tweede en derde lid, 7ter en 13 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

.../...

Aangezien geen enkele bepaling betrekking lijkt te hebben op respectievelijk de algemene investeringswaarborg en de bijkomende voorwaarden waaraan een subsidiebelofte moet voldoen, lijkt het ontworpen besluit geen rechtsgrond te vinden in de in het eerste lid van de aanhef vermelde artikelen 6, § 2, en 11, § 2, eerste lid, van dat decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Het eerste lid van de aanhef dient te worden aangepast gelet op hetgeen werd opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

Artikel 14

5. Een aantal bepalingen van het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, hebben terugwerkende kracht. Aangezien het bepalingen betreft waardoor de bestaande regelgeving in overeenstemming wordt gebracht met het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 of een materiële vergissing wordt hersteld, roept deze retroactiviteit geen bezwaren op. Wel vraagt de Raad van State zich af waarom ook geen retroactiviteit wordt verleend aan artikel 2, dat eveneens strekt tot het rechtzetten van een materiële vergissing in een bepaling over de draagwijdte waarvan bij de betrokken personen en instellingen geen redelijke twijfel lijkt te kunnen bestaan.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS, B. SEUTIN,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A.-M. GOOSSENS

P. LEMMENS